

وقوع جنگ جَمَل بین امام علی(ع) و سپاه ناکثین(36 ق)

مدت کوتاهی پس از به خلافت رسیدن امام علی(ع) و بیعت مردم با آن حضرت، طلحه و زبیر از یاران قدیمی پیامبر اسلام(ص) که در به دست آوردن سهمی از حکومت ناکام مانده بودند، بیعت خود را شکستند و به سوی مکه رهسپار شدند.

مدت کوتاهی پس از به خلافت رسیدن امام علی(ع) و بیعت مردم با آن حضرت، طلحه و زبیر از یاران قدیمی پیامبر اسلام(ص) که در به دست آوردن سهمی از حکومت ناکام مانده بودند، بیعت خود را شکستند و به سوی مکه رهسپار شدند. آنان در مکه با عایشه همسر رسول خدا(ص) ملاقات کرده و با همدستی یکدیگر، مردم را به خونخواهی عثمان، علیه امام علی(ع) فرا خواندند. از آن طرف، چون امام از ماجرا آگاه شد، تجهیز قوا فرمود و در صدد دفع فتنه و ناکثین برآمد. چون پیروان طلحه و زبیر شهر بصره را تصرف کرده و علیه امام شوریدند، سپاه حضرت نیز در مقابل آنان قرار گرفت. امیرالمؤمنین قبل از آغاز جنگ به میان هر دو صف لشکر آمد و به نصیحت عایشه و طلحه و زبیر پرداخت و عایشه را به خاطر بیرون آمدن از حریم حرم و طلحه و زبیر را بر شکستن بیعت ملامت فرمود. امام چون دید که صلح امکان پذیر نیست، با آنان اتمام حجت کرد و از آن پس، آتش جنگ شعله ور گشت. سرانجام با کشته شدن طلحه و زبیر و شانزده هزار نفر از ناکثین و شهادت بیش از هزار یاور علی(ع)، این جنگ با پیروزی امام پایان پذیرفت. این جنگ به دلیل سوار بودن عایشه بر شتر، به جَمَل شهرت یافت.